

گزارش خبرهای هفته

شنبه ۱۳۶۴/۲/۲۱

الف - ایران زمین

تشنج در دانشگاه تهران

دانشگاه تهران پس از مدت‌ها خاموشی در نیمه نخست اردیبهشت ماه صحنه‌ی کشمکشهایی گردید که همگی حکایت از ناستواری وضع گردانندگی و آموزشی آن داشت .
در پی استعفای دکتر صدی یزدی رئیس دانشگاه تهران که از دخالت‌های نابجا در کار خود ابراز ناخشنودی میکرد ، برخورد بعضی از دانشجویان وابسته به انجمن اسلامی دانشکده پزشکی با یکی از استادان و سپس زد و خورد آنان با معاون اداره کل آموزش دانشگاه و انتصاب کارمندان اداره ذکر شده ، جو تشنج آمیزی را در این مرکز آموزش عالی پدید آورد .
در روز شنبه چهارم اردیبهشت ماه وزارت فرهنگ و آموزش عالی اعلام نمود که کناره‌گیری دکتر صدی یزدی را نپذیرفته است اما روز بعد وابستگان انجمن اسلامی دانشگاه تهران در یک تجمع دانشجویی اظهار داشتند " ابقا " نامبرده را در سمت خود به رسمیت نمی‌شناسند .
در این تجمع دانشجویی که در عصر روز یکشنبه با نرد هم اردیبهشت ماه در مسجد دانشگاه تشکیل شد ، گرچه جزا نده شمار وابستگان انجمن‌های اسلامی ، شرکت کنند های نداشت در ضمن نثار تندترین دشنامها به استادان و " مخالف انقلاب " خواندن این مرکز آموزش عالی ، تهدید گردید که در صورت ادامه " سازشکاری مقامات دانشگاه " از " امت حزب الله " خواهند خواست تا خود کار را یکسره کنند .

بدینگونه دیده میشود ، استادان و دانشجویان بار دیگر در خطر روپرو گردیدن با نیروهای سرکوبگر قرار گرفتند و بر رویهم رویدادهای چند هفته گذشته دانشگاه تهران و سایر دانشگاههای کشور بویژه دانشگاه الزهراء از سوی نشانگر شکست افتضاح آمیز برنامه " انقلاب فرهنگی " در مرکزهای آموزش عالی و از سوی دیگر آشکار کنند ، برخورد های درونی فراینده دست اندرکاران حکومت است .

رزم چریکی کردها در عراق

برابر گزارشهای رسیده ، رزم سنگین چریکهای کرد علیه رژیم نژادگرای بعث عراق بشدت دنبال میشود و این جنگجویان دلیر در جریان یک حمله گسترده ، شصت کیلومتر از جاده استراتژیک " جمجال " به " سلیمانیه " را آزاد ساختند و آسیبهای بسیاری را بر دشمن وارد آوردند .
بدنبال این نبرد ، ارتش تجاوزگر دولت بغداد که از رویارویی با چریکها هراس دارد ، در یک یورش ناجوانمردانه پنجاه و دو دهکده کرد نشین را به آتش گشاده و همه باشندگان آنها را کشتند .
همچنین به موجب خبرهای رسیده از شهر " موصل " ، یک گروه چریکی کرد با برتاب نارنجک بسنه داخل یکی از خود روهای ارتش اشغالگر عراق ، همه سرنشینان آن را کشته و یا زخمی کردند .
در همین حال برابر اظهارهای روز چهارشنبه هجدهم اردیبهشت ماه سخنگوی اتحادیه میهنی گردستان عراقی در جریان درگیریهایی که پیشمرگان و ارتش بعثی در ناحیه شیون و جاربیان در شرق و جنوب شهر کرکوک با یکدیگر داشتند از سربازان یکصد و هشتاد تن کشته و سیصد تن زخمی و شصت تن اسیر شدند ولی از چریکهای کرد تنها چهار تن کشته و شش تن زخمی شدند .

از سوی دیگر، سازمانهای سیاسی کردستان عراق اعلام نمودند که یکصد و نود و چهار زندانی کرد بتازگی در زندانهای دولت ناپدید شده و به احتمال بسیار زیاد تیرباران گشتهاند.

کردارهای وحشیانه ارتش اشغالگر

سازمانهای چریکی افغانستان در روز چهارشنبه هجدهم اردیبهشت ماه اعلام نمودند که ارتش اشغالگر روسیه با توسل به یک تاکتیک جنایتکارانه دیگر، دست به بمباران هوایی اتوبوسهای مسافربری در حال حرکت در ناحیههای آزاد شده این سرزمین زده است.

بر پایه همین گزارش، در نتیجه خوردن بمب به یک اتوبوس در ناحیه "محمدآقا" هجده مسافر کشته شده و چهل تن زخم برداشتهاند و در اثر بمباران موشک به اتوبوس دیگری که مانع "کابل" بود، سی و دو تن را کشته و یا زخمی کردهاند.

اشغالگران روسی در ادامه یورشهای ناجوانمردانه خویش به هدفهای غیر نظامی روستاهای "شیوه" و "قلعه قاضی" در استان کابل و روستای "دولت خان" در استان پکتیا را بمباران و دست کم ده تن از باشندگان آنها را شهید کردند.

در این حال، رزمندگان افغان در استان "پکتیا" توانستند سه هلیکوپتر دشمن را در هوا سرنگون و بیست و چهار سرنشین آنها را نابود کنند و در ناحیه "گرویز" واقع در همین استان نیز دوازده سرباز رژیم حاکم بر کابل را از پا در آوردند.

از سوی دیگر، چریکهای افغان به انتقام کشتار صدها غیر نظامی در استان "سنگان"، بیست تن از کادرهای حزب دولتی را از میان بردند و در شهر کابل نیز چند ساختمان اداری را با موشک مورد هدف قرار دادند.

بهر روی کردار وحشیانه ارتش اشغالگر روسیه در هدف قرار دادن ناحیههای ساکن در غیر نظامی و نیز حمله هوایی بر خودروهای جابجا کننده مردم بی سلاح، دیگری از او جگیری ناتوانی سران "کاخ کرملین" در سرکوب جنبش رها تپیکش افغانها می باشد.

نمونه‌ای از برخورد روسی

در پایانهای وقت جلسه روز چهارشنبه هجدهم مجلس شورا بناگهان "طرح قانونی محاسبات عمومی کشور" در دستور قرار گرفت و مقرر گشت که چون "لایحه دولت" در زمینه محاسبات عمومی "نمی تواند از نظر مجلس یک قانون حساب شده و دقیق برای دستگاه اجرایی باشد" این "طرح" از سوی نمایندگان تهیه و در کمیسیون دیوان محاسبات تکمیل گردیده است.

فردای آن روز هم وقت مجلس شورا صرف بررسی این طرح شد و پس از گفتار نمایندگان مخالف و موافق، نخست وزیر در پشت تریبون قرار گرفت و با خشمی آشکارا در بخشی از سخنان خود اظهار داشت: "وزرا! هیچکدام با این طرح موافق نیستند و بطور قاطع خدمت برادران عرض میکنم، نظام اجرایی تصویب این طرح را برای کشور ناجعه میداند."

سپس نماینده "دیوان محاسبات" طی گفتار دو بهلوی از این طرح دفاع کرد و گفت "باید هر چه زودتر یک قانون هماهنگ و منسجم داشته باشیم که بتواند با سخگروی این سیستم اقتصادی بعد از انقلاب باشد."

سرانجام بد نبال توضیح های دوباره مخبر کمیسیون دیوان محاسبات " کلیات طرح قانونی محاسبات عمومی به رای گذارده شد و به تصویب رسید .

بدینگونه اکثریت نمایندگان به " طرح قانونی " که نخست وزیر آشکارا به تصویب رسیدن آنرا " برای کشور فاجعه میداند " رای دادند و روش نیست باقی ماندن نامبرده در پست خود را به چه میتوان تعبیر کرد .

بهر روی برخورد های درونی پیش رانده شدگان پس از پیروزی انقلاب که بر سریر قدرت نشسته اند ، اکنون به اوج تازماری رسیده است و دیگر نمی شود به سادگی بر آن سرپوش نهاد .

چشم داشت عراق

ماهنامه انگلیسی " میدل ایست " در شماره ماه کتونی خود اعلام نمود که سعد آل صباح ولیعهد شیخ نشین کویت در واپسین دیدار از بغداد به هنگام برش از صدام حسین در مورد نظر دولت عراق نسبت به حق حاکمیت کشور خویش با این پاسخ روبرو شده است : " ما استقلال کویت را به رسمیت می شناسیم ، اما مردم عراق چنین نمی اندیشند " .

به نوشته ماهنامه میدل ایست ، با یوران کویت برغم پرداخت هفت میلیارد دلار وام بدون بهره به حکومت بغداد و پشتیبانی همه جانبه از آن در جنگ با ایران ، اکنون دریافتند که دولت عراق همچنان بر ادعاهای زینی خود بر کشور کویت پای می نشرد و از این رو در سال هزار و نهصد و هشتاد و پنج ، یک و نیم میلیارد دلار صرف کارهای دفاعی خواهند نمود .

همگامی کدرا

کرد همائی رهبران هفت کشور صنعتی سرمایه داری آمریکا ، انگلستان ، فرانسه ، کانادا ، ژاپن ، ایتالیا و آلمان فدرال در روز شنبه چهارم اردیبهشت ماه به کار خود پایان داد و شرکت کنندگان در آن با دادن یک بیانیه سیاسی خواستار ادامه گفتگوهای دو ابر قدرت و حل اختلافهای آمریکایی و روسیه به وسیله تدبیرهای مسالمت آمیز شدند .

در زمینه کارهای اقتصادی نیز رهبران هفت کشور ذکر شده خواستار افزایش هماهنگی بیشتر در میان خود و نیز نزدیکی با کشورهای کمونیستی و جهان سوم شدند .

ولی نکته ای که رهبران یاد شده در اعلامیه های پایانی دیدار خود از آن با خاموشی گذشته بودند ، اختلافهای گسترده در مورد های گوناگون سیاسی و اقتصادی به شمار می رفت .

نمونه برجسته این اختلافها را میتوان در ناسا زواری بسیاری از کشورهای اروپای باختری با محاصره اقتصادی " نیکاراگوئه " که دولت آمریکا با اعلام آن از دیگران انتظار پشتیبانی داشت ، دید .

نمونه دیگر اختلافها ، برخورد سخت آمریکا و فرانسه بر سر تعیین تاریخ آغاز گفتگوهای بازرگانی جهانی ، می باشد که سران دولت فرانسه انجام آن را تهدیدی نسبت به سیاستهای جامعه اقتصادی اروپا می دانستند ولی سردمداران دولت آمریکا به اندازماری به این کار اهمیت میدهند که موضوع ایجاد سدهای جدید در بازرگانی خارجی خود را پیش کشید ، اند .

بدین ترتیب آشکار میگردد که برغم ادعاهای دستگاههای تبلیغاتی وابسته به امپریالیسم آمریکا و نیز پشتیبانی نظریه بردارن امپریالیسم روس از چنین باوری ، اردوگاه یگانه و هم آهنگ " سرمایه داری جهانی " وجود خارجی ندارد و این بدیده در حقیقت برداشتی ذهنی از همگامی گد رایی است که شماری از —

نظامهای امپریالیستی ستیزند با هم ، به دلیل تهدید مشترك از سوی امپریالیسم نوع دیگری بناچار برای مدتی پذیرفتند .

کاربرد حق وتو

شورای امنیت سازمان ملل متحد ، رسیدگی به درخواست فوری " خاورچاموراوزا " نمایندگانه نیکاراگوئه برای لغو اعلام " تحریم اقتصادی " این کشور به وسیله دولت آمریکا را از روز چهارشنبه هجده اردیبهشت ماه آغاز کرد .

نمایندگانه نیکاراگوئه در جلسه بانزده نفری شورای امنیت تحریم اقتصادی دولت آمریکا را يك كردار غیر قانونی و امپریالیستی " خواند و آن را گام دیگری در راستای " دخالت نظامی " توصیف کرد . نامبرده در گفتار يك ساعته خود ، عنوان کرد که " دولت ریگان برای برانداختن دولت ساندینیست ، يك جنگ کثیف اعلان شده علیه نیکاراگوئه به راه انداخته است " .

سرانجام شورای امنیت پس از سه روزه بررسی های خود پایان داد و در روز جمعه بیستم اردیبهشت ماه با تصاد رکردن قطعنامه ای ، خواستار رفع " تحریم اقتصادی نیکاراگوئه گردید ولی با " وتو "ی آمریکا روبرو شد .

این قطعنامه با یازده رای موافق نمایندگان : استرالیا ، بورکینافاسو ، چین ، دانمارک ، فرانسه ، هند ، ماداگاسکار ، پرو ، روسیه ، ترینیداد و توباگو و سه رای ممتنع : انگلیس ، مصر و تایلند و یک رای مخالف آمریکا به تصویب رسید ولی میزانهای نادرستی که پایه کار شورای امنیت است آن را نافرجام کرد .

" حق وتو "ی پنج دولت بزرگ در شورای امنیت که پیروز شوندگان در جنگ جهانگیر دوم و بنیادگذاران سازمان ملل متحد می باشند ، خود یکی از نشانه های آشکار پانزچه قدرتهای سلطهگر بودن این نهاد بین المللی است و منتهی ملت های آزاد ، درخواست از میان رفتن آن را دارند .

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

گوشرد : گزارش خبرهای هفته درون سازمانی است و بنا بر دستور پس از استفاد باید بازگردانده و یا نابود شود .